

Up Sails!

The international letter of Faith and Light N°22 September 2014

Pismo od Marie-Hélène

Mariangela,

milost kazivanja „da“

MARIANGELA BERTOLINI NADAHNULA JE FEDE E LUCE (VJERA I SVJETLO) U ITALIJI 1974., A ZATIM I U NEKOLIKO EUROPSKIH ZAMELJA U JUŽNOJ EUROPI, ČAK SVE DO RUSIJE. 1983.G. POKRENULA JE ČASOPIS „OMBRE E LUCI“ (SJENE I SVJETLA), MLAĐU SESTRU ČASOPISA „SJENE I SVJETLO“.

MARIANGELA JE UŠLA U GOSPODINOVU SVJETLOST U ČETVRTAK NA UZAŠAŠĆE. HTJELA BIH VAM PRIČATI O DOGAĐAJU KOJI JE RADIKALNO PROMIJENIO NJEZIN ŽIVOT, KAO I ŽIVOT MNOGIH DRUGIH, NJOJ U ČAST.

(Izvadak iz „Ombres et lumière“ br. 200)

1969. godine, Mariangelu je u Lourdes odveo, zapravo emocionalno „odvukao“ njezin suprug Paolo. Htio je odvesti njihovu malu sedmogodišnju kćer Mariu-Francescu (Chicca) u spilju Massabielle. Duboko hendikepirana u razumu i tijelu, rijetko je pokazivala znakove svjesnosti. Mariangela se često ozbiljno pitala „Da li je ovo uistinu dijete?“

Mariangela je pratila svog supruga i kćer u Lourdes, kao i njihov sin Nanni, ali to nije bio njezin posjet. Ona je samo bila u pratnji, to je bilo sve... Njezino srce je bilo zatvoreno. Sve od rođenja Chicce, njezin osjećaj revolta ju je rijetko napuštao. I tako je ispred spilje njezina molitva bila poput one od Joba kad izbacuje svoja predbacivanja Gospodinu. Ona u osnovi govori Djevici Mariji: „Ti ne možeš razumijeti; to se nije dogodilo tebi. I ti si također predaleko: ti mi ne možeš pomoći.“ Mariangela i dalje drži svoj pogled na kipu u spilji dok dodaje: „Ali ako možeš, učini nešto za mene.“ Bilo je to više nešto što je izrekla nego što je vjerovala. U tim riječima nije bilo vjere. I tako ona napušta spilju sa Chiccom. Mlada žena koja također ima dijete s posebnim potrebama joj prilazi i daje joj komadić papira. Mariangela ga stavlja u svoj džep.

Kad se vratila u hotel, sjetila se događaja. Pročitala je: *Ako želiš, dođi večeras na susret roditelja djece s posebnim potrebama u kući hodočasnika.* Mariangeli se baš ne ide. Čak se toga i boji. S druge strane, njezin suprug je moli da ide. Kako bi mu udovoljila, ona odlazi teška srca. Pridružuje se grupi roditelja i djece na ulazu, od kojih su gotovo svi teško pogođeni invaliditetom.

Susret počinje. Roditelji govore o svojim problemima i boli. Neki se usuđuju reći da je njihovo dijete donijelo dubinu u njihovo postojanje, dalo mu novi smisao. Oni ih vole, vole ih u njihovom siromaštvu. U njihovoj jedinstvenosti. Jedna mama, Friquette, naglašava da njezino srce ne bi nikad bilo otvoreno drugima, da nema to dijete „koje nije poput drugih“. Ona također govori o tajnoj radosti kroz svoju patnju, o radosti ljubavi.... Mariangela sve ovo sluša. Međutim njoj se to čini poput drugog svemira, ogromno nerazumijevanje. Da, ona sluša, ali ne razumije.

Na kraju, svi započinju pjevati Magnificat. Mariangela se pridružuje, gotovo protiv same sebe. Mora pjevati: „Gospodin čini čuda za mene“. Izgovara te riječi s oklijevanjem ali tada, bez da zna zašto, osjeća da joj srce postaje mekše. Pjeva iskrenije: „On uzvisuje neznatne, on ispunjava gladne dobrima“. Tada prestaje pjevati; ona plače. To se nije dogodilo od kad joj se rodila kćer. Ona plače jer je upravo ponovno pronašla vjeru. Istina je: „Gospodin uzvisuje neznatne.“ Upravo je shvatila: „Njegovo suosjećanje raste iz godine u godinu“. Upravo je to primila i imat će to zauvijek.

Pogleda svoju kćer koja je povrijeđena i u boli. Nikad nije to ni pomislila, ali iznenada ona prepoznaje u Chicci lice živog Isusa. Ona je postala Božje prisustvo, izvor života, poput vrata koja se otvaraju u Božje kraljevstvo, kraljevstvo Blaženstava.

Misa ispraćaja za Mariangelu je održana na blagdan posjeta, na blagdan „Veliča“ Djevice Marije. Sigurni smo da ju je dočekala Chicca u nevjerojatnom susretu te da su obje drhtale od radosti.

U Hrvatskoj, Dobri Pastir

Prvi susret provincije „Hrvatska“ imao je za temu „Isus, Dobri Pastir“.

Svi smo se susreli u Đakovu od 21. do 23. ožujka. Delegati i koordinatori iz svih hrvatskih zajednica su bili tamo. Cilj susreta je bio ohrabriti koordinate zajednica i obnoviti njihove snage. Zahvaljivali smo što smo proslavili dvadeseti rođendan Vjere i svjetla u Hrvatskoj u lipnju 2013. (prošle godine) i također četrdeseti rođendan Vjere i svjetla u svijetu. Svi smo zaista cijenili ovo slavlje!

Lucia Casella je opet bila s nama da nas prati i podrži, što smo zaista cijenili. Otac Ervin Ukušić (provincijski duhovnik) nam je govorio ovdje u Đakovu o Dobrom Pastiru, a Lucia je slušala sve zajednice koje su iznosile svoja iskustva. Bilo je jako zanimljivo slušati o njihovim teškoćama i radostima... Lucia je slušala izvještaje sa zanimanjem i pratila na karti Hrvatske gdje se koja zajednica nalazi.

Josipa nam je detaljno prezentirala predivni međunarodni susret u Leedsu na kojem je sudjelovala, zajedno sa Zvonkom. U Leedsu je Hrvatska bila priznata kao provincija.

Josipa i Zvonko u Leedsu, u bojama Hrvatske

U subotu navečer smo sudjelovali na divnoj misi u katedrali u Đakovu, tada smo imali veliko slavlje. Tamo je bilo pjevanja, plesanja i velika večera. Svi smo bili zadovoljni ovim prekrasnim susretom!

Možda je dobro prisjetiti se što nam je Lucia rekla o zajednicama koje imaju previše članova: kad su zajednice prevelike, odnosi među članovima se ne mogu produbljivati i ostaju površni. Podsjetila nas je na važnost uloge koordinatora u zajednici: oni nisu tu samo za rad i organizaciju već su i dobri pastir stada, kao što je Isus bio nama. Naglasila je da zajednica nije samo mjesto za pjevanje i plesanje, već i mjesto gdje prepoznajemo svoje darove i stavljamo ih u službu zajednice. Koordinator mora također raditi u cilju otkrivanja darova svakog od članova i ohrabrivati nas da stavimo te darove u službu za druge kako bi se svakome pomoglo da raste.

Po pitanju zajednica koje nemaju dovoljno mladih prijatelja, Lucia je naglasila kako je važno, da mladi ljudi kada dođu, osjete da imaju ulogu u Zajednici. Ako ti mladi prijatelji osjete da neće imati nikakvih odgovornosti i da će se „stariji“ čvrsto držati svojih uloga, tada će otići.

Tada nas je Lucia podsjetila da su zajednice pozvane učvrstiti svoje mjesto u župama. To znači da trebaju sudjelovati u životu i radu župe, učiniti se korisnima kroz nuđenje praktične pomoći (čišćenje crkve, pomoć svećeniku na misi...).

Konačno, Lucia nas je podsjetila kako je Vjera i svjetlo prekrasan Božji dar i da bismo to trebali objaviti u našim zajednicama. Misija Vjere i svjetla jest pomoći drugima da otkriju radosti života zajednice.

Nismo skrivali naše probleme. Sada jednostavno znamo bolje kako se s njima nositi. Svi imamo veliku potrebu za slavljem. U današnjem svijetu ima puno patnje i ljudi su žedni radosti, a misija Vjere i svjetla jest da im donese radost.

Tijekom susreta, također smo radili na projektima. Odlučili smo organizirati nacionalno hodočašće u Slavonski brod u lipnju 2015. Također smo govorili o ljetnim duhovnim kampovima koji će se održati ove godine u planinama, a ne na moru kao prethodnih godina.

Na provincijskoj razini svi su sretni, vijeće je učinkovito. Međutim, moramo postići napredak u pravnom smislu tako da možemo postati „profesionalniji“.

MARIKA CAVLEK

